

17.12.62 - יומם ב'

אחכול קיימה הפטשלה שתי ישיבות וסימנה הוויכוח על התקציב.
נבוד הצעת התקציב הצבע רק יגאל (בר-יהודה בהופש, ולא השתחז
ביליביה). בהסתמך בורג ניתן לשפירא, שחזר אטמול לישיבה
(שהה אחרי בית החולמים בבית הבראה) בועדת ישוב הגליל במקומו
של בורג.

הבוקר התכנסה הועדת בעשר. יש ספינוגרפה.
בשתיים עשרה בא אצלי הגיר הפולני להיפרד. הוא שרת בישראל
חמש שנים. איינו יודע מה יהיה אותו בשובו. לפניו ישראל שרת
שלוש שנים מאוסטריה. הוא דיבר בחמשות (בנה!) על ישראל,
ובשאלתו מודיע ישב בת"א ולא בירושלים, חירות, אבל הויסיפה: נסוב
הנה, וזה אהיה בירושלים. אין לו ילדים, ואשתו סובלת מרבדים,
והחומר והרטיבות בח"א גורדים להabeiים. סידר לי תולדותיו:
עד המלחמה היה חבר במפלגת ס.ד.ק.פ. (כלומר המפלגה הסוציאל-
דמוקרטית הרוסית שבפולין) במלחמות רוכיה ופולין נאסר לשנים
אחדות. הוא יליד לובלין, אבל למד בקרקוב, היה מורה בב"ס חיכוּן
בלובלין שרוב תלמידיו היו יהודים. דבריו הרבים על יהודים
ורצונו לשוב ולשבט בירושלים עוררו בו "חשד" שהוא יהודי או
ספוא יהודי.

- באחח בא אצלי משלחת ספרדיה סלונזיאם (עוזיאל וחבריו).
הם פוזיזיאם סידר על חולדות סלונזיאם מימי חורבן בית שני ורוצחים
שאכחות הקדמה לספר או דברו זאת מימי לימודי בסלובזיאם 1911-
1912, עד פרוץ המלחמה הבלקנית וביבוש סלונזיאם ע"י יוונים.
הרוב היהודי (רוב העיר) נשרף ביום מלחמת העולם הראשונה,
והם סבורים שיד היוונים הייתה באמצעות. סידרתי להם דברוותי
סלונזיאם והבשתי לכחוב משחו - אבל לא הקדמה לספר.

ארקון צהיל

17.12.62

- 2 -

בארבעה אחרי הצהרים עפתי בכנסת לווייכוח על הצעת הבנים
לאומיים. לפני עוד דברו ד"ר סנה ובדעון בן-ישראל. סנה
דיבר כפכריות נלהב על ארץ הארץ והחזה להאזר לארץ צבי
תפארתה.

בחבנישי החוק לבנט לפגי שבושים - עמדתי על הצעת החוק
כפי שהובחה על שולחן הכנסה, הפעם הבעתי דעתך על השינויים
היסודיים שיש להבאים להצעה - בשמי הפרט.

דיברתי עם שפירא שאין החוק הזה שייר לזעדה הפנים אלא
לזעדה התربية והחינוך, זהו הצעה למסור החוק מלאג לשני
הזעדה חינוך ומינימ. האעתיק ככה - אך בנו כהן הצעה פזעדה
הכנסת תכريع לאיזו ועדת לשלוח החוק - וכך הוחלט על דעת
היוזר.

- לפנות ערבות טיפלתי בקדיאת חוכם, מכתבים וכabant תשובות
אחדות.